

Kavarog nagyon

Kavarog ezernyi szentelen gondolat,
Lesújt a testekre keserű hódolat,
Előre megmondom szomorú vesztemet,
Borús boldogságuk élőként eltemet.

Halkan sírok egyre büszke jövődbe,
Beleőrülök a vad téboly-erdőbe,
Szédít a mélységnek tátongó borzalma,
Elfogy a szerelem isteni oltalma.

Tudom, hogy mi lesz majd a kegyetlen végzet,
Kettészakadsz te is, kihúlt kényszerképzet,
Egy boldog régi perc – egy tűnékeny vagyon,
Szétmar a látomás, fáj a szívem nagyon.

Kovács Gergő
'10.11.29.